Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/76/EF**

af 4. december 2000

om forbrænding af affald

(EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008	L 311	1	21.11.2008

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 52 (2000/76/EF)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/76/EF

af 4. december 2000

om forbrænding af affald

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 11. oktober 2000, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Som et af sine mål opstiller det femte handlingsprogram på miljøområdet: Mod en bæredygtig udvikling — Det Europæiske Fællesskabs program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling, suppleret med afgørelse nr. 2179/98/EF om revision heraf ([5]), at kritiske belastninger og niveauer ikke bør overskrides, for så vidt angår en række forurenende stoffer som nitrogenoxid (NO_x), svovldioxid (SO_2), tungmetaller og dioxiner, mens målet for luftkvalitet er, at hele befolkningen bør beskyttes effektivt mod anerkendte sundhedsrisici som følge af luftforurening. Et af programmets øvrige mål er 90 %'s reduktion i dioxinemissionen fra identificerede kilder inden år 2005 (1985-niveauet) og mindst 70 %'s reduktion i emissionen af cadmium (Cd), kviksølv (Hg) og bly (Pb) fra alle kilder i 1995.

(2) Protokollen om persistente organiske forurenende stoffer, som Fællesskabet har underskrevet i forbindelse med De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, fastsætter retligt bindende grænseværdier for dioxin- og furanemissioner på 0,1 ng/m^3 Gæ (giftækvivalent) for forbrændingsanlæg, der forbrænder over 3 tons fast husholdningsaffald i timen, 0,5 ng/m^3 Gæ for anlæg, der forbrænder over 1 ton sygehusaffald i timen og 0,2 ng/m^3 Gæ for anlæg, som forbrænder over 1 ton farligt affald i timen.

(3) Protokollen om tungmetaller, som Fællesskabet har underskrevet i forbindelse med UNECE's konvention om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, opstiller juridisk bindende

([1]) EFT C 13 af 17.1.1998, s. 6, og
EFT C 372 af 2.12.1998, s. 11.
([2]) EFT C 116 af 28.4.1999, s. 40.
([3]) EFT C 198 af 14.7.1999, s. 37.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 14.4.1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 249), Rådets fælles holdning af 25.11.1999 (EFT C 25 af 28.1.2000, s. 17) og Europa-Parlamentets afgørelse af 15.3.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af 16.11.2000 og Rådets afgørelse af 20.11.2000.
([5]) EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1, og
EFT L 275 af 10.10.1998, s. 1.

▼B

grænseværdier for partikelemission på 10 mg/m^3 ved forbrænding af farligt affald og sygehusaaffald samt for kviksølvemission på 0,05 mg/m^3 ved forbrænding af farligt affald og 0,08 mg/m^3 ved forbrænding af husholdningsaffald.

(4) Det Internationale Kræftforskningscenter og Verdenssundhedsorganisationen oplyser, at nogle polycykliske aromatiske kulbrinter (PAH) er kræftfremkaldende. Medlemsstaterne kan derfor bl.a. fastsætte emissionsgrænseværdier for PAH.

(5) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, er der behov for at handle på fællesskabsplan. Forsigtighedsprincippet udgør grundlaget for yderligere foranstaltninger. Dette direktiv begrænser sig til at opstille de minimale krav til forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg.

(6) I traktatens artikel 174 hedder det desuden, at Fællesskabets politik på miljøområdet skal bidrage til beskyttelse af menneskers sundhed.

(7) Et højt miljø- og sundhedsbeskyttelsesniveau kræver derfor, at der fastsættes og opretholdes strenge driftsbetingelser, tekniske krav og emissionsgrænseværdier for affaldsforbrændingsanlæg og kombinerede affaldsforbrændingsanlæg i Fællesskabet. Disse grænseværdier skal forebygge eller, for så vidt det er praktisk gennemførligt, begrænse miljøskaderne og de deraf følgende risici for menneskers sundhed.

(8) Kommissionens meddelelse om revision af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering giver første prioritet til forebyggelse af affald efterfulgt af genbrug og nyttiggørelse og endelig sikker bortskaffelse. Rådet erklærede sig på ny i resolution af 24. februar 1997 om en EF-strategi for affaldshåndtering ([1]) overbevist om, at en rationel affaldspolitik bør prioritere forebyggelse af affald højest set i relation til en mindskelse af affaldsproduktionen og affaldets skadelige egenskaber.

(9) Rådet understreger i resolutionen af 24. februar 1997 betydningen af EF-kriterier for anvendelse af affald, behovet for passende emissionsstandarder for forbrændingsanlæg, behovet for overvågningsforanstaltninger i forbindelse med bestående forbrændingsanlæg og behovet for at ændre Fællesskabets lovgivning vedrørende affaldsforbrænding med energiudnyttelse for at undgå omfattende affaldsoverførsler til forbrænding eller kombineret forbrænding i Fællesskabet.

(10) Det er nødvendigt at fastsætte strenge regler for alle affaldsforbrændingsanlæg og kombinerede affaldsforbrændingsanlæg for at undgå grænseoverskridende overførsler til anlæg, hvis omkostninger er lavere på grund af mindre strenge miljøstandarder.

(11) Kommissionens meddelelse: Energi for fremtiden: Vedvarende energikilder — hvidbog vedrørende en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan — fokuserer især på brugen af biomasse til energiformål.

(12) Rådets direktiv 96/61/EF ([2]) opstiller en integreret strategi for forebyggelse og bekæmpelse af forurening, hvori alle aspekter af et anlægs miljøpåvirkning betragtes under et; anlæg til forbrænding af husholdningsaffald med en kapacitet på over 3 tons i timen og anlæg til bortskaffelse og genanvendelse af farligt affald med en kapacitet på over 10 tons om dagen er omfattet af nævnte direktiv.

(13) Overholdelse af de emissionsgrænseværdier, som er fastsat i nærværende direktiv, bør betragtes som en nødvendig, men

([1]) EFT C 76 af 11.3.1997, s. 1.
([2]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

▼B

ikke tilstrækkelig forudsætning for opfyldelse af kravene i direktiv 96/61/EF. Opfyldelsen af dette krav kan indebære strengere emissionsgrænseværdier for de forurenende stoffer, der er omhandlet i dette direktiv, emissionsgrænseværdier for andre stoffer og anlæg samt andre hensigtsmæssige betingelser.

(14) Man har i ti år gjort praktiske erfaringer med brug af teknikker, der kan formindske de forurenende emissioner fra forbrændingsanlæg.

(15) Rådets direktiv 89/369/EØF ([1]) og 89/429/EØF ([2]) vedrørende forebyggelse og nedbringelse af luftforurening fra kommunale forbrændingsanlæg har medvirket til bekæmpelse og formindskelse af luftforureningen fra forbrændingsanlæg. Der bør nu vedtages strengere regler, og disse direktiver bør følgelig ophæves.

(16) Sondringen mellem farligt affald og ufarligt affald er først og fremmest baseret på affaldets egenskaber forud for forbrændingen eller den kombinerede forbrænding, men ikke på forskelle i emissionerne. De samme emissionsgrænseværdier bør gælde for forbrænding og kombineret forbrænding af farligt og ufarligt affald, men der bør fastsættes forskellige teknikker til og betingelser for forbrænding og kombineret forbrænding og forskellige overvågningsforanstaltninger efter modtagelsen af affaldet.

(17) Medlemsstaterne bør tage hensyn til Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om grænseværdier for svovldioxid, nitrogendioxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften ([3]), når de gennemfører nærværende direktiv.

(18) Ved forbrænding af farligt affald, der indeholder mere end 1 % halogenerede organiske stoffer, udtrykt som chlor, skal visse driftsbetingelser overholdes for at ødelægge så mange organiske forurenende stoffer, såsom dioxiner, som muligt.

(19) Ved forbrænding af affald, der indeholder chlor, opstår der restprodukter i røggas. Sådanne restprodukter bør behandles på en sådan måde, at deres mængde og skadelighed begrænses til et minimum.

(20) Der kan være grund til at fastsætte bestemte undtagelser fra emissionsgrænseværdierne for nogle forurenende stoffer i en begrænset periode og på særlige betingelser.

(21) Der bør fastsættes kriterier for visse sorterede brændbare fraktioner af ufarligt affald, der er uegnet til genvinding, for at gøre det muligt at tillade, at de periodiske målinger foretages mindre hyppigt.

(22) En enkelt tekst om forbrænding af affald vil forbedre den juridiske klarhed og håndhævelsen. Der bør være et enkelt direktiv for forbrænding og kombineret forbrænding af farligt og ufarligt affald, der i fuldt omfang tager hensyn til indholdet af og strukturen i Rådets direktiv 94/67/EF af 16. december 1994 om forbrænding af farligt affald ([4]). Derfor bør direktiv 94/67/EF ligeledes ophæves.

(23) I henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ([5]) træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes uden fare for menneskers sundhed og uden skade for miljøet.

([1]) EFT L 163 af 14.6.1989, s. 32. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([2]) EFT L 203 af 15.7.1989, s. 50. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([3]) EFT L 163 af 29.6.1999, s. 41.
([4]) EFT L 365 af 31.12.1994, s. 34.
([5]) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 350/96/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

▼B

Med henblik herpå er det i artikel 9 og 10 i samme direktiv fastsat, at ethvert anlæg og enhver virksomhed, der behandler affald, skal have en tilladelse fra myndighederne, hvori det blandt andet anføres, hvilke forholdsregler der skal træffes.

(24) Kravene om genanvendelse af den varme, der opstår ved forbrænding eller kombineret forbrænding, og om minimering og recirkulering af restprodukter fra driften af forbrændingsanlæg eller kombinerede forbrændingsanlæg vil bidrage til at nå målsætningerne i artikel 3 om affaldshierarkiet i direktiv 75/442/EØF.

(25) Forbrændingsanlæg og anlæg til kombineret forbrænding, som udelukkende behandler animalsk affald, omfattet af direktiv 90/667/EØF ([1]), er ikke omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde. Kommissionen har til hensigt at fremsætte forslag om ændring af kravene i direktiv 90/667/EØF med henblik på at fastsætte høje miljønormer for forbrænding og kombineret forbrænding af animalsk affald.

(26) Godkendelsen af et forbrændingsanlæg eller et kombineret forbrændingsanlæg skal opfylde alle gældende krav i direktiv 91/271/EØF ([2]), 96/61/EF, 96/62/EF ([3]), 76/464/EØF ([4]), og 1999/31/EF ([5]).

(27) Kombineret forbrænding af affald i anlæg, der ikke er direkte beregnet til affaldsforbrænding, bør ikke kunne forårsage højere emissioner af forurenende stoffer i den del af røggasmængden, der stammer fra sådan kombineret forbrænding, end dem, der er tilladt for egentlige forbrændingsanlæg, og der bør derfor gælde passende begrænsninger herfor.

(28) Der er brug for måleteknikker af høj standard for at overvåge emissionerne og sikre, at emissionsgrænseværdierne for de forurenende stoffer overholdes.

(29) Indførelsen af emissionsgrænseværdier for spildevandsudledning fra rensning af røggas fra forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg vil begrænse overførslen af forurenende stoffer fra luften til vandet.

(30) Der bør indføres bestemmelser, der dækker tilfælde af overskridelse af emissionsgrænseværdierne samt teknisk uundgåelige standsninger, forstyrrelser eller svigt i renseanordningerne eller måleanordningerne.

(31) For at sikre gennemsigtighed i godkendelsesprocessen i hele Fællesskabet bør offentligheden have adgang til oplysninger, således at den kan deltage i de afgørelser, der skal træffes efter ansøgninger om nye godkendelser og deres efterfølgende ajourføringer. Offentligheden bør ligeledes have adgang til rapporter om, hvorledes de anlæg, der forbrænder mere end tre ton i timen, fungerer og overvåges, således at de bliver informeret om deres mulige virkninger for miljøet og menneskers sundhed.

([1]) Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF (EFT L 363 af 27/12/1990, s. 51). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

([2]) Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40). Senest ændret ved direktiv 98/15/EF (EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29).

([3]) Rådets direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet (EFT L 296 af 21/11/1996, s. 55).

([4]) Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

([5]) Rådets direktiv 1999/31/EF af 26.4.1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

▼B

(32) Kommissionen bør forelægge en rapport for både Europa-Parlamentet og Rådet, der er baseret på erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv, ny viden, den teknologiske udvikling, de fremskridt, der er gjort med hensyn til teknikker til emissionskontrol, erfaringerne med affaldshåndtering og drift af anlæg samt fremtidige miljøkrav, med henblik på i givet fald at fremsætte forslag om tilpasning af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

(33) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(34) Medlemsstaterne bør fastsætte de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af nærværende direktiv og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at forebygge eller, for så vidt det er praktisk gennemførligt, at begrænse miljøskader, navnlig forurening forårsaget af emissioner til luft, jord og overflade- og grundvand og de deraf følgende sundhedsrisici, i forbindelse med forbrænding og medforbrænding af affald.

Dette formål skal opfyldes ved hjælp af strenge driftsbetingelser og tekniske krav, ved at fastlægge emissionsgrænseværdier for affaldsforbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg i Fællesskabet, og også ved at opfylde kravene i direktiv 75/442/EØF.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv omfatter affaldsforbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg.

2. Følgende anlæg er dog ikke omfattet af direktivet:

a) Anlæg, der kun behandler følgende affaldstyper:

i) vegetabilsk affald fra landbrug og skovbrug

ii) vegetabilsk affald fra levnedsmiddelindustrien, hvis forbrændingsvarmen genanvendes

iii) fiberholdigt vegetabilsk affald fra fremstilling af jomfrupulp og fremstilling af papir fra pulp, hvis det medforbrændes på produktionsstedet, og forbrændingsvarmen genanvendes

iv) træaffald undtagen træaffald, der kan indeholde halogenerede organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling med træbeskyttelsesmidler eller overfladebehandling, herunder navnlig sådant træaffald fra bygge- og nedrivningsaffald

v) korkaffald

vi) radioaktivt affald

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

vii) dyrekroppe som omfattet af direktiv 90/667/EØF, uden at det berører fremtidige ændringer af direktivet

viii) affald, der stammer fra prospektering og udnyttelse af olie- og gasressourcer på offshore anlæg, og som forbrændes der.

b) Forsøgsanlæg, der anvendes til forskning, udvikling og testning for at forbedre forbrændingsprocessen, og som behandler under 50 tons affald om året.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »Affald«: enhver form for fast eller flydende affald som defineret i artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF.

2) »Farligt affald«: enhver form for fast eller flydende affald som defineret i artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ([1]).

For følgende former for farligt affald finder de særlige krav om farligt affald i dette direktiv ikke anvendelse:

a) Brændbart flydende affald, herunder olieaffald som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald ([2]), såfremt det opfylder følgende kriterier:

i) masseindholdet af polychlorerede aromatiske carbonhydrider, f.eks. polychlorerede biphenyler (PCB) eller pentachlorphenol (PCP), må ikke overstige de koncentrationer, der er fastsat i den relevante fællesskabslovgivning

ii) affaldet er ikke farligt på grund af andre bestanddele, som er opført i bilag II til direktiv 91/689/EØF, i mængder eller koncentrationer, der er uforenelige med opfyldelsen af målene i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF, og

iii) den nedre brændværdi er mindst 30 MJ/kg.

b) Alt brændbart flydende affald, som ikke kan forårsage andre emissioner i røggassen fra forbrændingen end emissioner fra gasolie som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 93/12/EØF ([3]) eller en større koncentration af emissioner end dem, der hidrører fra forbrænding af således defineret gasolie.

3) »Blandet husholdningsaffald«: husholdningsaffald samt handels-, industri- og institutionsaffald, som på grund af sin natur og sammensætning svarer til husholdningsaffald, bortset fra separat ved kilden indsamlede fraktioner, der er nævnt i bilaget til beslutning 94/3/EF ([4]) under pos. 20 01, og andet affald, der er nævnt under pos. 20 02 i samme bilag.

4) »Forbrændingsanlæg«: enhver stationær eller mobil teknisk enhed samt udstyr, der udelukkende anvendes til varmebehandling af affald med eller uden genanvendelse af forbrændingsvarmen. Dette omfatter forbrænding af affald ved oxidering samt andre varmebehandlingsprocesser såsom pyrolyse, forgasning eller

([1]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).
([2]) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([3]) Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændselsstoffer (EFT L 74 af 27.3.1993, s. 81). Senest ændret ved direktiv 99/32/EF (EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13).
([4]) Kommissionens beslutning 94/3/EF af 20. december 1993 om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald (EFT L 5 af 7.1.1994, s. 15)

▼B

nedsmeltning, når produkterne af denne behandling derefter forbrændes.

Denne definition omfatter hele forbrændingsanlægget med dertil hørende område, herunder samtlige forbrændingslinjer, aflæsnings- og oplagringsanlæg samt forbehandlingsanlæg på stedet, affalds-, brændsels- og lufttilførselssystemer, kedel, anlæg til behandling af røggas, anlæg på stedet til behandling eller oplagring af restprodukter og spildevand, skorsten, udstyr og systemer til kontrol med forbrændingen og overvågning og registrering af forbrændingsforholdene.

5) »Kombineret forbrændingsanlæg«: ethvert stationært eller mobilt anlæg, hvis hovedformål er at producere energi eller fremstille materielle produkter, og

— som benytter affald som normalt brændsel eller tilskudsbrændsel, eller

— hvor affald behandles termisk med henblik på bortskaffelse.

Hvis medforbrændingen finder sted på en sådan måde, at anlæggets hovedformål ikke er at producere energi eller fremstille materielle produkter, men snarere termisk behandling af affald, betragtes anlægget som et forbrændingsanlæg som defineret i nr. 4.

Denne definition omfatter hele anlægget med dertil hørende område, herunder samtlige kombinerede forbrændingslinjer, aflæsnings- og oplagringsanlæg samt forbehandlingsanlæg på stedet, affalds-, brændsels- og lufttilførselssystemer, kedel, anlæg til behandling af røggas, anlæg på stedet til behandling eller oplagring af restprodukter og spildevand, skorsten, udstyr og systemer til kontrol med forbrændingen og overvågning og registrering af forbrændingsforholdene.

6) »Bestående forbrændingsanlæg eller bestående kombineret forbrændingsanlæg«: et forbrændingsanlæg eller kombineret forbrændingsanlæg,

a) der er i drift og har en godkendelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 28. december 2002, eller

b) som er godkendt eller registreret til forbrænding eller medforbrænding og har en godkendelse, der er udstedt inden den 28. december 2002 i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning, forudsat at anlægget sættes i drift senest den 28. december 2003, eller

c) som efter den kompetente myndigheds opfattelse har indsendt en komplet godkendelsesansøgning inden den 28. december 2002, forudsat at anlægget sættes i drift senest den 28. december 2004.

7) »Nominel kapacitet«: den samlede forbrændingskapacitet i de ovne, som forbrændingsanlægget består af, således som den er specificeret af konstruktøren og bekræftet af driftslederen under hensyn til navnlig affaldets brændværdi, udtrykt ved den mængde affald, der forbrændes i timen.

8) »Emission«: direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, vibrationer, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder inden for anlægget.

9) »Emissionsgrænseværdier«: den emissionsmasse, udtrykt ved bestemte parametre, ved en bestemt koncentration og/eller ved et bestemt niveau, der ikke må overskrides i løbet af et eller flere givne tidsrum.

10) »Dioxiner og furaner«: alle de polychlorerede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner, der er opført i bilag I.

▼B

11) »Driftsleder«: den fysiske eller juridiske person, der driver eller kontrollerer anlægget, eller som efter national lovgivning har fået overdraget den økonomiske beslutningsmyndighed med hensyn til anlæggets tekniske drift.

12) »Godkendelse«: en skriftlig afgørelse (eller flere skriftlige afgørelser) udstedt af den kompetente myndighed, som giver tilladelse til drift af et anlæg på bestemte vilkår, der skal sikre, at anlægget opfylder alle dette direktivs krav. En godkendelse kan omfatte et eller flere anlæg eller dele af anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

13) »Restprodukter«: enhver form for flydende eller fast materiale (herunder bundaske og slagge, flyveaske og kedelstøv, faste reaktionsprodukter fra gasrensning, spildevandsslam fra spildevandsrensning, brugte katalysatorer og brugt aktivt kul), der i artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF defineres som affald, og som opstår ved forbrændingsprocessen eller medforbrændingsprocessen, røggas- eller spildevandsrensningen eller andre processer, der foregår inden for forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg.

Artikel 4

Ansøgning og godkendelse

1. Med forbehold af artikel 11 i direktiv 75/442/EØF eller artikel 3 i direktiv 91/689/EØF må intet forbrændingsanlæg eller kombineret forbrændingsanlæg benyttes uden driftsgodkendelse.

2. Med forbehold af direktiv 96/61/EF skal en ansøgning om godkendelse af et forbrændingsanlæg eller et kombineret forbrændingsanlæg til den kompetente myndighed indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal sikre, at

a) anlægget udformes, udstyres og drives således, at nærværende direktivs krav opfyldes, idet der tages hensyn til de kategorier af affald, der skal forbrændes

b) den varme, der genereres ved forbrændingen og medforbrændingen, udnyttes, for så vidt det er praktisk gennemførligt, f.eks. gennem varme-kraft-kobling, produktion af procesdamp eller fjernvarme

c) restprodukter reduceres mest muligt i mængde og skadelighed og genvindes, hvor det er relevant

d) uundgåelige restprodukter, som ikke kan begrænses eller genvindes, bortskaffes i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats og Fællesskabets lovgivning.

3. Godkendelse gives kun, hvis ansøgningen viser, at de foreslåede måleteknikker for emissioner til luften er i overensstemmelse med bilag III og med hensyn til vand med bilag III, stk. 1 og 2.

4. De kompetente myndigheders godkendelse af et forbrændingsanlæg eller kombineret forbrændingsanlæg skal, ud over at opfylde gældende krav i direktiv 91/271/EØF, 96/61/EF, 96/62/EF, 76/464/EØF og 1999/31/EF,

a) udtrykkeligt opstille en liste over de affaldskategorier, som må behandles. Listen skal om muligt mindst omfatte affaldskategorierne i Det Europæiske Affaldskatalog (EAK) og indeholde oplysninger om mængden af affald, hvor det er hensigtsmæssigt

b) omfatte forbrændingsanlæggets eller det kombinerede forbrændingsanlægs samlede affaldskapacitet

c) angive de prøvetagnings- og målemetoder, der skal benyttes for at opfylde kravet om periodiske målinger af de enkelte luft- og vandforurenende stoffer.

▼B

5. I den godkendelse, som den kompetente myndighed giver et forbrændingsanlæg eller kombineret forbrændingsanlæg, der anvender farligt affald, skal det foruden de i stk. 4 nævnte forhold:

a) anføres, hvilke mængder af de forskellige kategorier af farligt affald der kan behandles

b) oplyses, hvad der er mindste og største massestrøm for det farlige affald, dets laveste og højeste brændværdi og dets største indhold af forurenende stoffer, f.eks. PCB, PCP, chlor, fluor, svovl og tungmetaller.

6. Med forbehold af traktatens bestemmelser, kan medlemsstaterne til brug for en godkendelse udarbejde en liste over de affaldskategorier, som kan medforbrændes i bestemte kategorier af kombinerede forbrændingsanlæg.

7. Med forbehold af direktiv 96/61/EF tager den kompetente myndighed regelmæssigt godkendelsesbetingelserne op til overvejelse og ajourfører dem om nødvendigt.

8. Hvis driftslederen på et forbrændingsanlæg eller et kombineret forbrændingsanlæg til ufarligt affald planlægger en driftsændring, der vil medføre forbrænding eller medforbrænding af farligt affald, betragtes dette som en væsentlig ændring efter artikel 2, stk. 10, litra b), i direktiv 96/61/EF, og i så fald finder artikel 12, stk. 2, i nævnte direktiv anvendelse.

9. Overholder et forbrændingsanlæg eller et kombineret forbrændingsanlæg ikke betingelserne i godkendelsen, især emissionsgrænseværdierne for luft og vand, træffer de kompetente myndigheder de fornødne foranstaltninger for at sikre, at betingelserne overholdes.

Artikel 5

Levering og modtagelse af affald

1. Forbrændingsanlæggets eller det kombinerede forbrændingsanlægs driftsleder tager alle de nødvendige forholdsregler i forbindelse med levering og modtagelse af affald for at forebygge skadelige eller, så vidt det er praktisk gennemførligt, begrænse miljøskader, navnlig forurening af luft, jord, overfladevand og grundvand samt lugt og støj, og direkte fare for menneskers sundhed. Disse foranstaltninger skal mindst opfylde kravene i stk. 3 og 4.

2. Driftslederen bestemmer massen af hver affaldskategori, om muligt i overensstemmelse med EAK, inden affaldet modtages i forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg.

3. Inden det farlige affald modtages i forbrændingsanlægget eller i det kombinerede forbrændingsanlæg, skal der forelægges driftslederen oplysninger om affaldet bl.a. med henblik på kontrol af overensstemmelsen med godkendelseskravene i artikel 4, stk. 5. Disse oplysninger skal omfatte:

a) alle de administrative oplysninger om affaldets oprindelse, der findes i de dokumenter, der er nævnt i stk. 4, litra a)

b) affaldets fysiske og så vidt muligt dets kemiske sammensætning samt alle andre nødvendige oplysninger til at vurdere, om det er egnet til den påtænkte forbrændingsproces

c) affaldets farlige egenskaber, hvilke stoffer det ikke må blandes med, samt forholdsregler ved håndtering af affaldet.

4. Inden det farlige affald modtages i forbrændingsanlægget eller i det kombinerede forbrændingsanlæg, skal driftslederen mindst gennemføre følgende modtagelsesprocedure:

a) kontrol af de nødvendige dokumenter efter direktiv 91/689/EØF, samt i givet fald, efter Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1.

▼B

februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ([1]) og efter bestemmelser om transport af farligt gods

b) udtagning af repræsentative prøver, medmindre det er uhensigtsmæssigt, f.eks. ved klinisk risikoaffald, så vidt muligt inden aflæsning, for gennem kontrol at bekræfte overensstemmelsen med de i henhold til stk. 3 forelagte oplysninger, og for at give de kompetente myndigheder mulighed for at få kendskab til arten af det behandlede affald. Disse prøver skal opbevares i mindst en måned efter forbrændingen.

5. De kompetente myndigheder kan indrømme undtagelser fra stk. 2, 3 og 4 for industrianlæg eller foretagender, der foretager forbrænding eller kombineret forbrænding af deres eget affald på stedet for produktionen af affaldet, såfremt kravene i dette direktiv er opfyldt.

Artikel 6

Driftsbetingelser

1. Forbrændingsanlæg skal drives således, at der opnås et udbrændingsniveau, hvor det samlede organiske kulstofindhold (TOC) i slaggen og bundasken er under 3 % eller glødetabet er under 5 % af materialets tørvægt. Om nødvendigt forbehandles affaldet på passende vis.

Forbrændingsanlæg skal udformes, udstyres, opføres og drives således, at forbrændingsgasserne efter den sidste indblæsning af forbrændingsluft opvarmes på kontrolleret og ensartet vis, selv under de mest ugunstige forhold, til en temperatur, der i 2 sekunder er på 850 °C, målt nær den indre væg eller et andet repræsentativt punkt i forbrændingskammeret, som godkendt af den kompetente myndighed. Ved forbrænding af farligt affald, som indeholder mere end 1 % halogenerede organiske stoffer, udtrykt som chlor, skal temperaturen nå op på mindst 1 100 °C i mindst 2 sekunder.

Hver linje i forbrændingsanlægget skal være forsynet med mindst en støttebrænder. Denne brænder skal gå i gang automatisk, når forbrændingsgassernes temperatur efter den sidste indblæsning af forbrændingsluft falder til under hhv. 850 °C eller 1 100 °C. Den skal også benyttes i antændings- og udbrændingsfasen for at sikre, at temperaturen på henholdsvis 850 °C eller 1 100 °C fastholdes på ethvert tidspunkt under disse faser, og så længe der stadig er uforbrændt affald i forbrændingskammeret.

Under antændings- og udbrændingsfasen, eller når forbrændingsgassernes temperatur falder til under henholdsvis 850 °C eller 1 100 °C, må støttebrænderen ikke få tilført brændstof, som kan medføre større emissioner end dem, der skyldes fyring med gasolie svarende til definitionen i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 75/716/EØF, eller med flydende gas eller naturgas.

2. Kombinerede forbrændingsanlæg skal udformes, udstyres, opføres og drives således, at forbrændingsgasserne fra affaldsforbrændingen opvarmes på kontrolleret og ensartet vis, selv under de mest ugunstige forhold, til en temperatur på 850 °C i 2 sekunder. Hvis der medforbrændes farligt affald med et indhold på mere end 1 % halogenerede organiske stoffer udtrykt som chlor, skal temperaturen nå op på mindst 1 100 °C.

3. Forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg skal være forsynet med et automatisk system, som forhindrer affaldsindfyringen.

a) ved antændingen, indtil temperaturen på henholdsvis 850 °C eller 1 100 °C eller den i stk. 4 anførte temperatur er opnået

([1]) EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2408/98 (EFT L 298 af 7.11.1998, s. 19).

▼B

b) når temperaturen på henholdsvis 850 °C eller 1 100 °C eller den i stk. 4 anførte temperatur ikke opretholdes

c) når de kontinuerlige målinger, som kræves ifølge nærværende direktiv, viser, at en emissionsgrænseværdi overskrides som følge af forstyrrelser eller svigt i rensningsanlægget.

4. Den kompetente myndighed kan tillade vilkår, der afviger fra betingelserne i stk. 1, og for så vidt angår temperatur, fra stk. 3, og som er fastsat i godkendelsen for bestemte affaldskategorier eller bestemte termiske processer, forudsat at kravene i dette direktiv er opfyldt. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for disse tilladelser. Ændringer af driftsbetingelserne må ikke skabe flere restprodukter eller restprodukter med et større indhold af organiske forurenende stoffer end de restprodukter, der kunne forventes under betingelserne i stk. 1.

Betingelser, der afviger fra betingelserne i stk. 2, og for så vidt angår temperatur fra stk. 3, og som er fastsat i godkendelsen for bestemte affaldskategorier eller bestemte termiske processer, kan tillades af den kompetente myndighed, forudsat at kravene i dette direktiv er opfyldt. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for disse tilladelser. Tilladelsen skal være betinget af, at i hvert fald emissionsgrænseværdierne i bilag V for samlet organisk kulstof og CO overholdes.

Hvis der er tale om medforbrænding af eget affald på det sted, hvor det produceres, i eksisterende barkkedler inden for papirmasse- og papirindustrien, er en sådan tilladelse betinget af, at i det mindste bestemmelserne for emissionsgrænseværdier for samlet organisk kulstof i bilag V overholdes.

Alle driftsbestemmelser, der fastsættes i henhold til første og andet afsnit, og resultaterne af kontrolforanstaltningerne meddeles Kommissionen af medlemsstaten sammen med de oplysninger, der skal gives ifølge rapporteringsbestemmelserne.

5. Forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg skal udformes, udstyres, opføres og drives således, at de ikke giver anledning til luftemissioner, som kan medføre betydelig luftforurening i lav højde; navnlig skal udledning af røggasser foregå kontrolleret og i overensstemmelse med Fællesskabets relevante standarder for luftkvalitet gennem en skorsten, hvis højde beregnes således, at sundhed og miljø sikres.

6. Al den varme, der genereres ved forbrændingen eller medforbrændingen, skal udnyttes, for så vidt det er praktisk gennemførligt.

7. Klinisk risikoaffald bør placeres direkte i ovnen, uden at det først blandes med andet affald og uden direkte håndtering.

8. Ledelsen af forbrændingsanlæg eller kombinerede forbrændingsanlæg varetages af en fysisk person, der har kompetence til at lede anlægget.

Artikel 7

Grænseværdier for emissioner til luften

1. Forbrændingsanlæg udformes, udstyres, opføres og drives således, at grænseværdierne i bilag V for emissioner i røggassen ikke overskrides.

2. Kombinerede forbrændingsanlæg udformes, udstyres, opføres og drives således, at grænseværdierne i overensstemmelse med eller fastsat i bilag II for emissioner i røggassen ikke overskrides.

Hvis over 40 % af varmeafgivelsen i et kombineret forbrændingsanlæg stammer fra farligt affald, finder emissionsgrænseværdierne i bilag V anvendelse.

▼B

3. Resultaterne af de målinger, som udføres for at kontrollere, at emissionsgrænseværdierne overholdes, skal standardiseres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11.

4. Hvis der foretages kombineret forbrænding af ubehandlet blandet husholdningsaffald, fastsættes grænseværdierne i henhold til bilag V, og bilag II finder ikke anvendelse.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte emissionsgrænseværdier for polycykliske aromatiske kulbrinter eller andre forurenende stoffer, jf. dog traktatens bestemmelser.

Artikel 8

Spildevandsudledning fra røggasrensning

1. Udledning af spildevand fra røggasrensning fra forbrændingsanlæg eller kombinerede forbrændingsanlæg kræver godkendelse fra de kompetente myndigheder.

2. Udledning i vandmiljøet af spildevand fra røggasrensning skal begrænses i videst muligt omfang og i det mindste i overensstemmelse med emissionsgrænseværdierne i bilag IV.

3. Spildevand fra røggasrensning kan efter en særlig bestemmelse herom i godkendelsen udledes i vandmiljøet efter særskilt rensning, forudsat:

a) at emissionsgrænseværdierne i Fællesskabets bestemmelser og de nationale og lokale bestemmelser overholdes, og

b) at massekoncentrationerne af de forurenende stoffer, som er angivet i bilag IV, ikke overskrider de deri fastsatte emissionsgrænseværdier.

4. Emissionsgrænseværdierne gælder fra det punkt, hvor spildevand fra røggasrensning, der indeholder de forurenende stoffer, som er opført i bilag IV, udledes fra forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg.

Hvis spildevand fra røggasrensning renses i anlægget sammen med spildevand fra andre kilder på samme anlæg, foretager driftslederen de målinger, som er angivet i artikel 11:

a) af spildevandet fra røggasrensningsprocessen, før det ledes ind i det fælles spildevandsrensningsanlæg

b) af det andet spildevand, før det ledes ind i det fælles spildevandsrensningsanlæg

c) ved punktet for den endelige spildevandsudledning fra forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg efter rensningen.

Driftslederen foretager passende massebalanceberegninger for at bestemme de emissionsniveauer i den endelige spildevandsudledning, der kan tilskrives spildevand fra røggasrensning, for at kontrollere, at emissionsgrænseværdierne i bilag IV for spildevand fra røggasrensning overholdes.

Der må under ingen omstændigheder finde fortynding sted med henblik på opfyldelse af de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i bilag IV.

5. Når spildevand fra røggasrensning, der indeholder de forurenende stoffer, som er opført i bilag IV, behandles uden for forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg på et rensningsanlæg, der kun har til opgave at behandle denne form for spildevand, finder emissionsgrænseværdierne i bilag IV anvendelse fra det punkt, hvor spildevandet udledes fra rensningsanlægget. Hvis dette rensningsanlæg uden for anlægget ikke kun skal behandle spildevand fra forbrænding, foretager driftslederen passende massebalanceberegninger, som fastsat i stk. 4, litra a), b) og c) for at bestemme de emissionsniveauer i den

▼B

endelige spildevandsudledning, der kan tilskrives spildevand fra røggasrensning, for at kontrollere at emissionsgrænseværdierne i bilag IV for spildevand fra røggasrensning overholdes.

Der må under ingen omstændigheder ske en fortynding af spildevandet med henblik på opfyldelse af emissionsgrænseværdierne i bilag IV.

6. Godkendelsen skal:

a) opstille emissionsgrænseværdier for de forurenende stoffer i bilag IV i overensstemmelse med stk. 2 og for at opfylde kravene i stk. 3, litra a)

b) opstille driftsmæssige kontrolparametre for spildevand i hvert fald for pH, temperatur og gennemstrømning.

7. Forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg, herunder tilhørende oplagringsplads til affald, skal udformes og drives således, at ikke-godkendte og utilsigtede udslip af forurenende stoffer til jord, overfladevand og grundvand undgås i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante EF-lovgivning. Der skal desuden være kapacitet til oplagring af forurenet regnvandsafstrømning fra forbrændingsanlæggets eller det kombinerede forbrændingsanlægs område og af forurenet vand, der skyldes spild eller brandslukning.

Denne opbevaringskapacitet skal være tilstrækkelig til, at vandet om nødvendigt kan kontrolleres og renses inden udledning.

8. Med forbehold af traktatens bestemmelser kan medlemsstaterne fastsætte emissionsgrænseværdier for polycykliske aromatiske kulbrinter eller andre forurenende stoffer.

Artikel 9

Restprodukter

Restprodukter fra forbrændingsanlæggets eller det kombinerede forbrændingsanlægs drift skal begrænses til det mindst mulige for så vidt angår omfang og skadelighed. Restprodukterne genvindes, hvor det er hensigtsmæssigt, på selve anlægget eller udenfor i overensstemmelse med den relevante EF-lovgivning.

Transport og midlertidig oplagring af tørre restprodukter i form af støv, f.eks. kedelstøv og tørre restprodukter fra røggasrensning, skal finde sted på en sådan måde, at de ikke spredes i miljøet, f.eks. i lukkede beholdere.

Inden det afgøres, hvordan restprodukterne fra forbrændingsanlæg eller kombinerede forbrændingsanlæg skal bortskaffes eller genvindes, skal der foretages passende tests for at bestemme de forskellige restprodukters fysiske og kemiske egenskaber og forureningspotentiale. Analysen skal vedrøre det samlede indhold af opløselige stoffer og indholdet af opløselige tungmetaller.

Artikel 10

Kontrol og overvågning

1. Der installeres måleudstyr og benyttes teknikker, med henblik på overvågning af de parametre, betingelser og massekoncentrationer, der er relevante i forbindelse med forbrændings- og medforbrændingsprocessen.

2. Målekravene fastsættes i den kompetente myndigheds godkendelse eller de dertil knyttede vilkår.

3. Det kontrolleres, at det automatiske udstyr, som overvåger emissioner til luft og vand, er korrekt installeret og fungerer, og at det

▼B

efterkontrolleres hvert år. Kalibrering foretages ved hjælp af parallelmålinger med benyttelse af referencemetoderne mindst hvert tredje år.

4. Prøveudtagnings- og målepunkters placering fastsættes af den kompetente myndighed.

5. Periodiske målinger af emissionerne til luft og vand skal foretages i overensstemmelse med bilag III, punkt 1 og 2.

Artikel 11

Målekrav

1. Medlemsstaterne sikrer i form af udtrykkelige angivelser i godkendelsens vilkår eller ved generelle bindende regler, at stk. 2-12 og 17 for så vidt angår luft og stk. 9 og 14-17 for så vidt angår vand overholdes.

2. Følgende målinger af luftforurenende stoffer udføres i overensstemmelse med bilag III på forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg:

a) kontinuerlige målinger af følgende stoffer: NO_x, hvis der er fastsat emissionsgrænseværdier, CO, totalstøv, TOC, HCl, HF, SO_2

b) kontinuerlige målinger af følgende driftsparametre: temperatur nær den indre væg eller et andet repræsentativt punkt i forbrændingskammeret som tilladt af den kompetente myndighed, iltkoncentration, tryk, røggassens temperatur og vanddampindhold

c) mindst to målinger om året af tungmetaller, dioxiner og furaner; dog foretages mindst én måling hver tredje måned i de første tolv måneder, anlægget er i drift. Medlemsstaterne kan fastsætte måleperioder, hvor de har fastsat emissionsgrænseværdier for polycykliske aromatiske kulbrinter eller andre forurenende stoffer.

3. Røggassernes opholdstid, minimumstemperatur og iltindhold kontrolleres mindst én gang, når forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg tages i brug og under de værst tænkelige driftsbetingelser.

4. Kontinuerlige målinger af HF kan undlades, hvis behandlingen af HCl omfatter behandlingstrin, som sikrer, at emissionsgrænseværdien for HCl ikke overskrides. I så fald foretages der periodiske målinger af HF-emissionerne som fastsat i stk. 2, litra c).

5. Kontinuerlige målinger af vanddampindholdet er ikke nødvendige, hvis røggasprøven tørres, inden emissionerne analyseres.

6. I stedet for kontinuerlige målinger af HCl, HF og SO_2 kan de kompetente myndigheder i godkendelsen give tilladelse til periodiske målinger som fastsat i stk. 2, litra c), på forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg, hvis driftslederen kan godtgøre, at emissionerne af disse stoffer under ingen omstændigheder kommer over de fastsatte emissionsgrænseværdier.

►M1 7. Den kompetente myndighed kan i godkendelsen tillade en nedsættelse af hyppigheden af de periodiske målinger for tungmetaller fra to gange om året til én gang hvert andet år og for dioxiner og furaner fra to gange om året til én gang hvert år, hvis emissionerne fra medforbrænding eller forbrænding ligger under 50 % af emissionsgrænseværdierne i henholdsvis bilag II eller V, og hvis der er opstillet kriterier for de krav, der skal opfyldes. Kommissionen fastlægger disse kriterier, som mindst skal være baseret på bestemmelserne i andet afsnit, litra a) og d). Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikkevæsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 2. ◄

Indtil den 1. januar 2005 kan nedsættelsen af hyppigheden tillades, selv om sådanne kriterier ikke foreligger, såfremt

▼B

a) det affald, der skal medforbrændes eller forbrændes, kun består af bestemte sorterede brændbare fraktioner af ufarligt affald, der ikke egner sig til genvinding og har bestemte karakteristika, og som specificeres yderligere på grundlag af den vurdering, der henvises til i litra d)

b) nationale kvalitetskriterier, som er indberettet til Kommissionen, forefindes for dette affald

c) medforbrænding og forbrænding af dette affald er i overensstemmelse med de relevante affaldshåndteringsplaner, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF

d) driftslederen kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at emissionerne under alle omstændigheder ligger betydeligt under emissionsgrænseværdierne i bilag II eller V for tungmetaller, dioxiner og furaner; denne vurdering baseres på oplysninger om kvaliteten af det pågældende affald og målinger af emissionerne af disse forurenende stoffer

e) kvalitetskriterierne og den nye periode for de periodiske målinger er specificeret i godkendelsen, og

f) alle beslutninger om hyppigheden af de målinger, der er nævnt i dette stykke, suppleret med oplysninger om mængden og kvaliteten af det pågældende affald, årligt indberettes til Kommissionen.

8. Resultaterne af de målinger, der foretages for at kontrollere, at emissionsgrænseværdierne overholdes, omregnes til følgende referenceværdier og for ilt i overensstemmelse med formlen i bilag VI:

a) temperatur 273 K, tryk 101,3p-1kPa, 11 % ilt, tør gas, i røggas fra forbrændingsanlæg

b) temperatur 273 K, tryk 101,3 kPa, 3 % ilt, tør gas, i røggas fra forbrænding af olieaffald som defineret i direktiv 75/439/EØF

c) hvis der foretages forbrænding eller medforbrænding af affald i en atmosfære tilsat ilt, kan måleresultaterne omregnes til et standardiltindhold, der fastsættes af de kompetente myndigheder, og som afspejler de særlige omstændigheder ved det pågældende tilfælde

d) ved medforbrænding skal måleresultaterne omregnes til et samlet standardiltindhold, der beregnes som anført i bilag II.

Hvis emissionen af forurenende stoffer mindskes ved røggasbehandling i et forbrændingsanlæg eller kombineret forbrændingsanlæg, der behandler farligt affald, foretages den i første afsnit omhandlede omregning med hensyn til iltindhold kun, hvis det iltindhold, som måles i den samme periode som for det pågældende forurenende stof, overstiger det relevante standardiltindhold.

9. Alle måleresultater skal registreres, bearbejdes og forelægges på en hensigtsmæssig måde, så de kompetente myndigheder, efter procedurer, som de selv fastsætter, kan kontrollere, at de godkendte driftsbetingelser og emissionsgrænseværdierne i nærværende direktiv overholdes.

10. Emissionsgrænseværdierne for luft betragtes som overholdt, hvis:

a) — ingen af dagmiddelværdierne overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag V, punkt a), eller bilag II,

— 97 % af dagmiddelværdierne i løbet af året ikke overskrider emissionsgrænseværdien i bilag V, punkt e), første led

b) enten ingen af halvtimesgennemsnitsværdierne overstiger emissionsgrænseværdierne i kolonne A i bilag V, punkt b), eller, hvor det er relevant, 97 % af halvtimesgennemsnitsværdierne i løbet af året ikke overstiger emissionsgrænseværdierne i kolonne B i bilag V, punkt b)

c) ingen af middelværdierne for tungmetaller, dioxiner og furaner i prøvetagningsperioden overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag V, punkt c) og d) eller bilag II

▼B

d) bestemmelserne i bilag V, punkt e), andet led, eller bilag II er opfyldt.

11. Halvtimesmiddelværdierne og timinuttersmiddelværdierne bestemmes inden for den faktiske driftstid (der ikke omfatter antændings- og udbrændingsfasen, hvis der ikke forbrændes affald) ud fra de målte værdier, efter at den i bilag III, punkt 3, fastsatte værdi af konfidensintervallet er fratrukket. Dagmiddelværdierne bestemmes ud fra disse validerede middelværdier.

For at få en gyldig dagmiddelværdi må kun fem halvtimesmiddelværdier om dagen forkastes på grund af fejlfunktioner eller vedligeholdelse af det kontinuerlige målesystem. Kun 10 dagmiddelværdier må forkastes om året på grund af fejlfunktioner eller vedligeholdelse af det kontinuerlige målesystem.

12. Middelværdierne i prøvetagningsperioden og middelværdierne i tilfælde af periodiske målinger af HF, HCl og SO_2 bestemmes under iagttagelse af kravene i artikel 10, stk. 2 og 4, samt i bilag III.

▼M1

13. Så snart brugbar måleteknik forefindes i Fællesskabet, fastsætter Kommissionen, fra hvilket tidspunkt der skal foretages kontinuerlige målinger af grænseværdierne for emission af tungmetaller, dioxiner og furaner til luft i overensstemmelse med bilag III. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 2.

▼B

14. Følgende målinger foretages ved spildevandsudledningspunktet:

a) kontinuerlige målinger af parametrene i artikel 8, stk. 6, litra b)

b) daglige målinger i stikprøveform af den samlede mængde suspenderede stoffer; medlemsstaterne kan alternativt tillade målinger af en i forhold til gennemstrømningen repræsentativ døgnprøve

c) mindst månedlige målinger af en i forhold til gennemstrømningen repræsentativ døgnprøve af udledningen af de forurenende stoffer, der er nævnt i artikel 8, stk. 3, og som står opført under nummer 2-10 i bilag IV

d) målinger mindst hvert halve år af dioxiner og furaner; der skal dog foretages en måling hver tredje måned i de første 12 måneder, anlægget er i drift. Medlemsstaterne kan fastsætte måleperioder, hvor de har fastsat emissionsgrænseværdier for polycykliske aromatiske kulbrinter eller andre forurenende stoffer.

15. Overvågning af massen af forurenende stoffer i det rensede spildevand sker i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning og fastsættes i godkendelsen sammen med målingernes hyppighed.

16. Emissionsgrænseværdierne for vand anses for overholdt, hvis:

a) for den samlede mængde af suspenderede stoffer (forurenende stof nr. 1) 95 % og 100 % af de målte værdier ikke overskrider de respektive emissionsgrænseværdier i bilag IV

b) for tungmetaller (forurenende stof nr. 2-10) højst én måling om året overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag IV; eller, hvis medlemsstaterne forlanger mere end 20 prøver om året, højst 5 % af disse overskrider emissionsgrænseværdierne i bilag IV

c) for dioxiner og furaner (forurenende stof nr. 11), de halvårige målinger ikke overskrider emissionsgrænseværdien i bilag IV.

17. Hvis målingerne viser, at emissionsgrænseværdierne i nærværende direktiv er overskredet, underrettes de kompetente myndigheder straks herom.

▼B

Artikel 12

Adgang til oplysninger og offentlig deltagelse

1. Med forbehold af Rådets direktiv 90/313/EØF ([1]) og direktiv 96/61/EF skal nye ansøgninger om godkendelse af forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg offentliggøres på ét eller flere offentligt tilgængelige steder, f.eks. rådhuse, i et passende tidsrum, således at offentligheden kan fremsætte bemærkninger til dem, før den kompetente myndighed træffer afgørelse. Denne afgørelse skal offentliggøres og skal mindst indeholde kopi af godkendelsen og alle senere ændringer.

2. Driftslederen på forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på to tons eller mere i timen, skal uanset artikel 15, stk. 2, i direktiv 96/61/EF fremsende en årlig rapport om driften og overvågningen af anlægget til den kompetente myndighed; rapporten skal offentliggøres. Den skal som minimum indeholde en redegørelse for processens afvikling og emissioner til luft og vand sammenholdt med de i nærværende direktiv fastsatte emissionsnormer. Den kompetente myndighed udarbejder og offentliggør en liste over forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på mindre end to tons i timen.

Artikel 13

Unormale driftsforhold

1. Den kompetente myndighed fastsætter i godkendelsen den længste tilladte periode, hvor koncentrationen af de regulerede stoffer i udledningen til luft og i renset spildevand må overskride de fastsatte emissionsgrænseværdier på grund af teknisk uundgåelige standsninger, forstyrrelser eller svigt i rensningsanlæg eller måleanordninger.

2. Driftslederen skal i tilfælde af nedbrud, så snart det er praktisk muligt, indskrænke eller standse driften, indtil normal drift kan genoptages.

3. Med forbehold af artikel 6, stk. 3, litra c), må forbrændingsanlægget eller det kombinerede forbrændingsanlæg eller forbrændingslinjen under ingen omstændigheder forbrænde affald i et uafbrudt tidsrum på over 4 timer, hvis emissionsgrænseværdierne overskrides; endvidere må drift under sådanne betingelser samlet ikke nå op på 60 timer i løbet af et år. Grænsen på 60 timer gælder for de linjer i hele anlægget, der er knyttet til et og samme røggasrensningsanlæg.

4. Indholdet af totalstøv i et forbrændingsanlægs emissioner til luften må under ingen omstændigheder overskride 150 mg/m^3 udtrykt som halvtimesgennemsnit; desuden må grænseværdierne for emission af CO og TOC til luften ikke overskrides. Alle de øvrige betingelser i artikel 6 skal overholdes.

Artikel 14

Genbehandlingsklausul

Med forbehold af direktiv 96/61/EF, forelægger Kommissionen inden den 31. december 2008 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der er baseret på erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv, navnlig for nye anlæg, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til teknikker til emissionskontrol og erfaringerne med affaldshåndtering. Endvidere skal rapporten være baseret på udviklingen af den eksisterende teknologi, erfaring med drift af anlæggene og miljøkrav. Rapporten skal indeholde et særligt afsnit om anvendelsen af bilag II.1.1, og navnlig om det er

([1]) Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56). Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

▼B

økonomisk og teknisk gennemførligt at kræve, at eksisterende cementovne som omhandlet i fodnoten til bilag II.1.1, overholder de emissionsgrænseværdier for NO_x, der i bilaget er fastsat for nye cementovne. Rapporten ledsages i fornødent omfang af forslag til revision af de relevante bestemmelser i dette direktiv. Kommissionen fremsætter dog, hvis det er hensigtsmæssigt, forslag om ændring af bilag II.3 før forelæggelsen af rapporten, såfremt store affaldsmængder ledes til andre typer af kombinerede forbrændingsanlæg end de i bilag II.1. og II.2 omhandlede.

Artikel 15

Rapportaflæggelse

Rapporterne om dette direktivs gennemførelse udarbejdes efter proceduren i artikel 5 i Rådets direktiv 91/692/EØF. Den første rapport skal mindst omfatte den første fulde treårsperiode efter den 28. december 2002 og være i overensstemmelse med de perioder, der er nævnt i artikel 17 i direktiv 94/67/EF og i artikel 16, stk. 3, i direktiv 96/61/EF. Med henblik herpå udarbejder Kommissionen rettidigt det relevante spørgeskema.

▼M1

Artikel 16

Tilpasning til den tekniske udvikling eller ny viden

Kommissionen ændrer artikel 10, 11 og 13 samt bilag I og III for at tilpasse dem til den tekniske udvikling eller til ny viden om emissionsbegrænsningers sundhedsfremmende virkninger; disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 2.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

Artikel 18

Ophævelse

Følgende ophæves fra den 28. december 2005

a) artikel 8, stk. 1, i direktiv 75/439/EØF samt bilaget hertil

b) direktiv 89/369/EØF

c) direktiv 89/429/EØF

d) direktiv 94/67/EF.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner, for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af nærværende direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler disse

▼B

bestemmelser til Kommissionen senest den 28. december 2002, og meddeler eventuelle senere ændringer uden ophold.

Artikel 20

Overgangsbestemmelser

1. Uden at dette i øvrigt berører de særlige overgangsbestemmelser i bilagene finder dette direktivs bestemmelser anvendelse på bestående anlæg fra den 28. december 2005.

2. For nye anlæg, dvs. anlæg, der ikke er omfattet af definitionen af »bestående forbrændingsanlæg eller bestående kombineret forbrændingsanlæg« i artikel 3, nr. 6), i dette direktiv eller af stk. 3 i nærværende artikel, finder dette direktiv anvendelse fra den 28. december 2002, i stedet for direktiverne i artikel 18.

3. Stationære eller mobile anlæg, der har til formål at producere energi eller fremstille materielle produkter, og som er i drift og har en godkendelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning, hvor det er krævet, og som påbegynder medforbrænding senest den 28. december 2004, betragtes som bestående kombinerede forbrændingsanlæg.

Artikel 21

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 28. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale bestemmelser, de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 22

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 23

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

Ækvivalensfaktorer for dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner

Til bestemmelse af den samlede koncentration (TE) af dioxiner og furaner multipliceres massekoncentrationerne af følgende dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner med følgende ækvivalensfaktorer, før de sammenlægges:

		Toksicitetsækvivalensfaktor
2,3,7,8	— Tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
	— Octachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
	— Octachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

▼B

BILAG II

BESTEMMELSE AF GRÆNSEVÆRDIERNE FOR LUFTEMISSIONER FOR MEDFORBRÆNDING AF AFFALD

Følgende formel (blandingsregel) skal anvendes, når der ikke er anført en specifik samlet emissionsgrænseværdi »C« i en tabel i dette bilag.

Grænseværdien for hvert enkelt af de relevante forurenende stoffer og for carbonmonoxid i røggassen fra medforbrænding af affald beregnes således:

$$\frac{V_{affald} \times C_{affald} + V_{proc} \times C_{proc}}{V_{affald} + V_{proc}} = C$$

V_{affald}: røggasmængde fra affaldsforbrændingen udelukkende bestemt på grundlag af det affald, som i godkendelsen er angivet med den laveste brændværdi, og med dette direktivs betingelser som referenceværdi.

Hvis varmeafgivelsen fra forbrændingen af farligt affald ikke overstiger 10 % af den samlede varmeafgivelse i anlægget, skal V_{affald}beregnes på grundlag af en (teoretisk) affaldsmængde, som, når den forbrændes, vil svare til 10 % af varmeafgivelsen, idet den samlede varmeudledning er fast.

C_{affald}: emissionsgrænseværdier for forbrændingsanlæg i bilag V for de relevante forurenende stoffer og kulilte.

V_{proc}: røggasmængde fra forbrændingsprocessen, herunder forbrændingen af det tilladte brændsel, der normalt anvendes i anlægget (ikke affald), bestemt på grundlag af det iltindhold, som emissionerne forudsætter efter Fællesskabets eller det pågældende lands lovgivning. Findes der ingen bestemmelser for denne art anlæg, skal grundlaget være det faktiske iltindhold i røggassen uden fortynding ved tilførsel af luft, der er unødvendig for processen. Andre betingelser som forudsætning er fastsat i dette direktiv.

C_{proc}: de emissionsgrænseværdier, som i dette bilags tabeller er fastsat for bestemte industrisektorer, eller, hvis en sådan tabel eller sådanne grænseværdier ikke findes, emissionsgrænseværdierne for de relevante forurenende stoffer og carbonmonoxidindholdet i røggassen fra anlæg, der overholder nationale love og administrative forskrifter for sådanne anlæg ved forbrænding af normalt, godkendt brændsel (ikke affald). Hvis der ikke findes sådanne bestemmelser, anvendes de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i godkendelsen. Indeholder tilladelsen ikke sådanne værdier, anvendes de faktiske massekoncentrationer.

C: de samlede emissionsgrænseværdier og det samlede iltindhold, som i dette bilags tabeller er fastsat for bestemte industrisektorer og bestemte forurenende stoffer, eller, hvis en sådan tabel eller sådanne grænseværdier ikke findes, de samlede emissionsgrænseværdier for CO og de relevante forurenende stoffer, som kan træde i stedet for emissionsgrænseværdierne i dette direktivs særlige bilag. Det samlede iltindhold, der kan erstatte det iltindhold, der gælder som referenceværdi, beregnes på grundlag af det ovennævnte indhold under hensyntagen til delmængderne.

Medlemsstaterne kan fastlægge regler for de afvigelser, der er omhandlet i dette bilag.

II.1. **Særlige bestemmelser for cementovne, der medforbrænder affald**

Dagmiddelværdier (for kontinuerlige målinger). Prøveudtagningsperioder og andre målekrav som i artikel 7. Alle værdier i mg/m^3 (dioxiner og furaner ng/m^3). Der er kun behov for halvtimesmiddelværdier med henblik på beregning af dagmiddelværdier.

For resultaterne af målinger, som foretages for at kontrollere, om emissionsgrænseværdierne overholdes, gælder følgende referenceværdier: Temperatur 273 K, tryk 101.3 kPa, 10 % ilt, tør gas.

▼B

II.1.1. *C — samlede emissionsgrænseværdier*

Forurenede stof	C
Totalstøv	30
HCI	10
HF	1
NO_x for bestående anlæg	800
NO_x for nye anlæg	500 ([1])
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V	0,5
Dioxiner og furaner	0,1

([1]) Ved anvendelsen af emissionsgrænseværdierne for NO_x anses cementovne, som er i drift og har en godkendelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning, og som påbegynder kombineret forbrænding af affald efter den i artikel 20, stk. 3 anførte dato, ikke for nye anlæg.

Indtil den 1. januar 2008 kan de kompetente myndigheder tillade undtagelser for NO_x for eksisterende vådprocescementovne eller cementovne, som brænder under tre tons affald pr. time, hvis der i godkendelsen fastsættes en samlet emissionsgrænseværdi for NO_x på højst 1 200 mg/m^3.

Indtil den 1. januar 2008 kan den kompetente myndighed tillade undtagelser for støv for cementovne, som brænder under tre tons affald pr. time, hvis der i godkendelsen fastsættes en samlet emissionsgrænseværdi på højst 50 mg/m^3.

II.1.2. *C — Samlede emissionsgrænseværdier for SO_2 og TOC:*

Forurenende stof	C
SO_2	50
TOC	10

Afvigelser kan tillades af den kompetente myndighed, når TOC og SO_2 ikke stammer fra affaldsforbrændingen.

II.1.3. *Emissionsgrænseværdi for CO:*

Emissionsgrænseværdien for CO kan fastsættes af den kompetente myndighed.

II.2. **Særlige bestemmelser for fyringsanlæg, som medforbrænder affald**

II.2.1. *Døgnmiddelværdier*

▼M1

Hvis der for store fyringsanlæg er fastsat strengere emissionsgrænseværdier i direktiv 2001/80/EF, eller der vil blive fastsat sådanne i henhold til anden fællesskabslovgivning, træder disse emissionsgrænseværdier for de pågældende anlæg og forurenende stoffer i stedet for emissionsgrænseværdierne i følgende tabeller (Cproc). I så tilfælde tilpasser Kommissionen disse tabeller til de strengere emissionsgrænseværdier. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikkeværsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages straks efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 2.

▼B

Halvtimesmiddelværdier er kun nødvendige med henblik på beregning af døgnmiddelværdierne.

C_{proc}:

C_{proc} for fast brændsel udtrykt i mg/Nm^3 (O_2-indhold 6 %):

▼B

Forurenende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2 i almindelighed indenlandsk brændsel		850 eller afsvovlningsgrad ≥ 90 %	850-200 (lineært fald fra 100 til 300 MWth) eller afsvovlningsgrad ≥ 92 %	200 eller afsvovlningsgrad ≥ 95 %
NO_x		400	300	200
støv	50	50	30	30

Indtil den 1. januar 1997 og med forbehold af den relevante EF-lovgivning gælder emissionsgrænseværdien for NO_x ikke for anlæg, som kun medforbrænder farligt affald.

Indtil den 1. januar 2008 kan de kompetente myndigheder tillade afvigelser for NO_x og SO_2 for eksisterende medforbrændingsanlæg på 100-300 MWth, som benytter fluidiseringsteknik og brænder fast brændsel, hvis der i tilladelsen fastsættes en Cproc-værdi på højst 350 mg/Nm^3 for NO_x og højst 850-400 mg/Nm^3 (lineært fald fra 100 til 300 MWth) for SO_2.

C_{proc} for biomasse udtrykt i mg/Nm^3 (O_2-indhold 6 %):

»Biomasse« betyder produkter bestående af enheder eller dele af plantemateriale fra landbrug eller skovbrug, der kan anvendes til udnyttelse af energiindholdet, samt det affald, der er anført i artikel 2, stk. 2, litra a), nr. i)-v)

Forurenende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2		200	200	200
NO_x		350	300	300
støv	50	50	30	30

Indtil den 1. januar 2008 kan de kompetente myndigheder tillade afvigelser for NO_x for eksisterende kombinerede forbrændingsanlæg på 100-300 MWth, som benytter fluid-bed-teknologi og brænder biomasse, hvis der i tilladelsen fastsættes en C_{proc}-værdi på højst 350 mg/Nm^3.

C_{proc} proc for flydende brændsel udtrykt i mg/Nm^3 (O_2 indhold 3 %):

Forurenende stoffer	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2		850	850-200 (lineært fald fra 100 til 300 MWth)	200
NO_x		400	300	200
støv	50	50	30	30

II.2.2. *C — samlede emissionsgrænseværdier*

C udtrykt i mg/Nm^3 (O_2-indhold 6 %). Alle middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer:

Forurenende stof	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V	0,5

C udtrykt i ng/Nm^3 (O_2-indhold 6 %). Alle middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer:

▼B

Forurenende stof	C
Dioxiner og furaner	0,1

II.3. **Særlige bestemmelser for industrisektorer, der ikke er omfattet af II.1 eller II.2 og medforbrænder affald**

II.3.1. *C — samlede emissionsgrænseværdier:*

C udtrykt i ng/Nm^3. Alle middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer:

Forurenende stof	C
Dioxiner og furaner	0,1

C udtrykt i mg/Nm^3. Alle middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer:

Forurenende stof	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

▼B

BILAG III

Måleteknikker

1. Målinger til bestemmelse af koncentrationer af luft- og vandforurenende stoffer skal udføres repræsentativt.

2. Prøveudtagning og analyse af samtlige forurenende stoffer, herunder dioxiner og furaner, og referencemålinger til kalibrering af automatiserede målesystemer skal udføres efter CEN-standarder. Hvis der ikke foreligger CEN-standarder, finder ISO-standarder, nationale eller internationale standarder, som sikrer, at der fremskaffes oplysninger af tilsvarende videnskabelig kvalitet, anvendelse.

3. For så vidt angår det daglige grænseværdiniveau må værdierne af 95 %-konfidensintervallerne for et enkelt måleresultat ikke overskride følgende procent af emissionsgrænseværdierne:

Carbonmonoxid:	10 %
Svovldioxid:	20 %
Nitrogendioxid:	20 %
Totalstøv:	30 %
Total organisk kulstof:	30 %
Hydrogenchlorid:	40 %
Hydrogenfluorid:	40 %

▼B

BILAG IV

Emissionsgrænseværdier for udledning af spildevand fra røggasrensning

Forurenende stoffer	Emissionsgrænseværdier udtrykt i massekoncentrationer for ufiltrerede prøver	
1. Samlet mængde suspenderet fast stof som defineret i direktiv 91/271/EØF	95% $30mg/l$	100% $45mg/l$
2. Kviksølv og kviksølvforbindelser udtrykt som kviksølv (Hg)	0,03 mg/l	
3. Cadmium og cadmiumforbindelser udtrykt som cadmium (Cd)	0,05 mg/l	
4. Thallium og thalliumforbindelser udtrykt som thallium (TI)	0,05 mg/l	
5. Arsenik og arsenikforbindelser udtrykt som arsenik (As)	0,15 mg/l	
6. Bly og blyforbindelser udtrykt som bly (Pb)	0,2 mg/l	
7. Chrom og chromforbindelser udtrykt som chrom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Kobber og kobberforbindelser udtrykt som kobber (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikkel og nikkelforbindelser udtrykt som nikkel (Ni)	0,5 mg/l	
10. Zink og zinkforbindelser udtrykt som zink (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioxiner og furaner defineret som summen af de enkelte dioxiner og furaner vurderet i overensstemmelse med bilag I	►C1 0,3 ng/l ◄	

Indtil den 1. januar 2008 kan den kompetente myndighed tillade undtagelser for den samlede mængde suspenderet fast stof for eksisterende forbrændingsanlæg, hvis det i godkendelsen fastsættes, at 80 % af de målte værdier ikke må være på over 30 mg/l og ingen af værdierne på over 45 mg/l.

▼B

BILAG V

GRÆNSEVÆRDIER FOR LUFTEMISSIONER

a) **Døgnmiddelværdier**

Totalstøv	10 mg/m^3
Gasformige og dampformige organiske stoffer, udtrykt som total organisk kulstof	10 mg/m^3
Hydrogenchlorid (HCl)	10 mg/m^3
Svovldioxid (HF)	1 mg/m^3
Svovldioxid (SO_2)	50 mg/m^3
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO_2) udtrykt som nitrogendioxid for bestående forbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons i timen eller nye forbrændingsanlæg	200 mg/m^3 (*)
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO_2) udtrykt som nitrogendioxid for bestående forbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons i timen eller derunder	400 mg/m^3 (*)

(*) Indtil den 1. januar 2007 og med forbehold af den relevante EF-lovgivning gælder emissionsgrænseværdien for NOx ikke for anlæg, der kun forbrænder farligt affald.

Den kompetente myndighed kan tillade undtagelser for NO_x for eksisterende forbrændingsanlæg

— med en nominel kapacitet på ≤ 6 tons pr. time, hvis det i godkendelsen fastsættes, at dagmiddelværdierne ikke må være på over 500/m^3, indtil den 1. januar 2008

— med en nominel kapacitet på > 6 tons pr. time, men ≤ 16 tons pr. time, hvis det i godkendelsen fastsættes, at dagmiddelværdierne ikke må være på over 400 mg/m^3, indtil den 1. januar 2010

— med en nominel kapacitet på > 16 tons pr. time, men < 25 tons pr. time, og som ikke udleder vand, hvis det i godkendelsen fastsættes, at dagmiddelværdierne ikke må være på over 400 mg/m^3, indtil den 1. januar 2008.

Indtil den 1. januar 2008 kan den kompetente myndighed tillade undtagelser for støv for eksisterende forbrændingsanlæg, hvis det i godkendelsen fastsættes, at dagmiddelværdierne ikke må være på over 20 mg/m^3.

b) **Halvtimesmiddelværdier**

	(100 %) A	(97 %) B
Totalstøv	30 mg/m^3	10 mg/m^3
Gasformige og dampformige organiske stoffer udtrykt som total kulstof	20 mg/m^3	10 mg/m^3
Hydrogenchlorid (HCl)	60 mg/m^3	10 mg/m^3
Hydrogenfluorid (HF)	4 mg/m^3	2 mg/m^3
Svovldioxid (SO_2)	200 mg/m^3	50 mg/m^3
Nitrogenmonoxid (NO) og nitrogendioxid (NO_2) udtrykt som nitrogendioxid for bestående forbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på over 6 tons pr. time eller nye forbrændingsanlæg	400 mg/m^3 (*)	200 mg/m^3 (*)

(*) Indtil den 1. januar 2007 og med forbehold af den relevante EF-lovgivning gælder emissionsgrænseværdien for NO_x ikke for anlæg, der kun forbrænder farligt affald.

Indtil den 1. januar 2010 kan den kompetente myndighed tillade undtagelser for NO_x for eksisterende forbrændingsanlæg med en nominel kapacitet på 6-16 tons pr. time, hvis halvtimesmiddelværdien ikke er på over 600 mg/m^3 for kolonne A eller 400 mg/m^3 for kolonne B.

▼B

c) **Alle middelværdier i en prøvetagningsperiode på mindst 30 minutter og højst otte timer:**

Cadmium og cadmiumforbindelser udtrykt som cadmium (Cd)		
Thallium og thalliumforbindelser udtrykt som thallium (Tl)	i alt 0,05 mg/m^3	i alt 0,1 mg/m^3 (*)
Kviksølv og kviksølvforbindelser udtrykt som kviksølv (Hg)	0,05 mg/m^3	0,1 mg/m^3 (*)
Antimon og antimonforbindelser udtrykt som antimon (Sb)		
Arsenik og arsenikforbindelser udtrykt som arsenik (As)		
Bly og blyforbindelser udtrykt som bly (Pb)		
Chrom og chromforbindelser udtrykt som chrom (Cr)		
Kobolt og koboltforbindelser udtrykt som kobolt (Co)	i alt 0,5 mg/m^3	i alt 1 mg/m^3 (*)
Kobber og kobberforbindelser udtrykt som kobber (Cu)		
Mangan og manganforbindelser udtrykt som mangan (Mn)		
Nikkel og nikkelforbindelser udtrykt som nikkel (Ni)		
Vanadium og vandiumforbindelser udtrykt som vanadium (V)		

(*) Middelværdier gældende indtil den 1. januar 2007 for bestående forbrændingsanlæg, som der er givet driftstilladelse til før den 31. december 1996, og som kun forbrænder farligt affald.

Disse middelværdier omfatter også gasformige og dampformige emissioner af de relevante tungmetaller samt forbindelser heraf.

d) **Middelværdierne måles i en prøvetagningsperiode på mindst seks timer og højst otte timer. Emissionsgrænseværdierne refererer til den samlede koncentration af dioxiner og furaner beregnet ved hjælp af begrebet toksicitetsækvivalens i overensstemmelse med bilag I.**

Dioxiner og furaner	0,1 ng/m^3

e) **Følgende emissionsgrænseværdier for carbonmonoxid (CO)-koncentrationer må ikke overskrides i forbrændingsgasserne (undtagen i antændings- og udbrændingsfasen):**

— 50 mg/m^3 forbrændingsgas bestemt som dagmiddelværdi

— 150 mg/m^3 forbrændingsgas for mindst 95 % af alle målinger bestemt som timinuttersmiddelværdier eller 100 mg/m^3 forbrændingsgas for alle målinger bestemt som halvtimesmiddelværdier i en hvilken som helst 24-timers periode.

De kompetente myndigheder kan tillade undtagelser for forbrændingsanlæg, som benytter fluid-bed-teknologi, hvis der i godkendelsen fastsættes en emissionsgrænseværdi for carbonmonoxid (CO) på højst 100 mg/m^3 som timemiddelværdi.

f) **Medlemsstaterne kan fastlægge regler for de undtagelser, der er fastsat i dette bilag.**

▼B

BILAG VI

Formel til beregning af emissionskoncentrationen ved standardprocenten for iltkoncentration

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S	=	beregnet emissionskoncentration ved standardprocenten for iltkoncentration
E_M	=	målt emissionskoncentration
O_S	=	standardiltkoncentration
O_M	=	målt iltkoncentration.